

• door Frederic Walraven

Onze verbondenheid met *Christus*

In de Bijbel komen we verschillende metaforen tegen die een bepaald aspect van onze verhouding tot de Heer belichten. Een daarvan is die van de wijnstok en de ranken in Johannes 15. De ranken zijn verbonden met de wijnstok en ontvangen daaruit de levenssappen. Wij worden opgeroepen in Christus te blijven want zonder Hem kunnen we helemaal niets doen. Wat betekent deze verbondenheid voor ons praktische geloofsleven? Onze verbondenheid met Hem geeft ons een levende relatie, belangrijke verantwoordelijkheden en ongekende beloften en zegeningen.

We hebben een relatie

Allereerst zien we dat verbondenheid een relatie met zich meebrengt. Onze

relatie met Hem geeft ons een nieuwe identiteit (v.3). We zijn in Christus. Waar haal jij je identiteit vandaan? Wordt jouw waarde allereerst bepaald door wie je bent of door wat je doet? Door het zijn in Hem of het doen voor Hem? Gezegende activiteiten komen voort uit een gezonde relatie. Wanneer we de relatie niet onderhouden gaat het met de activiteiten ook snel bergafwaarts. Is dit niet vaak de oorzaak van geestelijke uitputting? Wat de Heer van ons vraagt wil Hij ook eerst aan ons geven. 'Zonder Mij kunt u helemaal niets doen'. In deze tijd van 'druk, druk, druk' is het een uitdaging om de relatie met de Heer een hoge prioriteit te geven.

In Johannes 15 heeft de Heer het ook over vrucht dragen (v.2).

Alleen wanneer we in een levende relatie met Christus staan kunnen we groeien en vrucht dragen. Waaruit bestaat die vrucht? We kunnen hierbij denken aan goede werken (Kol 1:10) of aan redding van ongelovigen (Joh 4:36; Rom 1:13). Voor ons persoonlijk leven betekent dit dat we groeien in heiliging (Rom 6:22) en dat de vrucht van de Geest zichtbaar wordt in ons leven (Ga 5:22). Is dat iets waar jij naar verlangt, dat je veranderd wordt naar het karakter van Christus?

In vers 3 wordt gesproken over meer vrucht en in vers 5 en 8 over veel vrucht. Vrucht vermeerderd door reiniging van de ranken (v.2). De landman maakt de ranken schoon. Hij reinigt, snijdt, haalt weg en verzorgt. Onze relatie met Hem houdt ook tucht in. De Heer vormt ons in Zijn school. Hebreëën 12 laat zien dat dit een bewijs is dat we Zijn kinderen zijn. Hij tuchtigt ons tot ons nut, opdat we deel krijgen aan Zijn heiligheid (Heb 12:10). Hij kent het juiste moment. Hij weet wat nodig is en hoever Hij kan gaan. Deze ingreep wordt op het moment zelf niet als vreugde maar als smart ervaren. Maar God ziet het doel: een vreedzame vrucht in gerechtig-

heid (Heb 12:11). Een vrucht moet rijpen en daar is tijd voor nodig. Laten we geduldig zijn terwijl die vrucht in ons rijpt.

We hebben verantwoordelijkheden

Verbonden met Christus ben je een Christen in de ware zin en daarmee heb je ook verantwoordelijkheden gekregen. De eerste verantwoordelijkheid is dat allen die verbonden zijn aan de wijnstok elkaar ook van harte liefhebben (v.10). Liefhebben zoals Hij ons heeft liefgehad is geen optie maar een opdracht (v.17). Hoe uit zich die liefde? Door je leven in te zetten voor de ander. Dat kost iets! Hoeveel mag jouw relatie met Christus kosten? Hoever gaat jouw investering van tijd, energie en geld in jouw broeder en zuster?

Een andere verantwoordelijkheid zien we in v.8. We zullen Zijn discipelen zijn. Navolgers. Het is niet juist een onderscheid te maken tussen gewone christenen en actieve navolgers. In het NT is elke gelovige een discipel, iemand die wandelt als Christus. 'Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft.' (1Joh 2:6). Je kunt het beste iemand navolgen als je dicht bij hem blijft. Op grote afstand is dat veel moeilijker. Petrus zegt dat we in Zijn voetstappen moeten treden (1P 2:21). Door Hem na te volgen verheerlijken we God, de Vader (v.8) Hoe loyaal ben je? Hoe trouw volg je Hem na? In zekere zin bepaal jij zelf op welke afstand je Hem navolgt. Jij bent verbonden met God in de mate waarin jij dat wil.

Tenslotte hebben we ook de opdracht om heen te gaan (v.16). We zijn gezonden met een opdracht. Hoe serieus nemen we onze Grote Opdracht dat we heengaan en alle volken tot discipelen maken (Mat 28:19)? Waarvoor ben je op aarde? Wat is jouw roeping? Zit je al op het spoor dat je de werken mag doen die God voor jou heeft voorbereid (Ef 2:10)? 'Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt' (2Kor 5:15).

We hebben beloften en zegeningen. Onze verbondenheid met Christus geeft ons ook

ongekende beloften en zegeningen. In vers 7 en 16 worden we uitgenodigd met vrijmoedigheid te bidden als we in Hem blijven. 'Bidt alles wat u wilt en het zal u gebeuren!' Hoever gaan we met het oog op dit geweldige potentieel?

Durven we buiten de veilige zone van ons huidige geloof te vragen? Ons geloof groeit alleen wanneer we een stap verder durven te gaan. Dat is bidden met vrijmoedigheid (1Joh 5:14)!

Verbondenheid met Hem geeft ons diepe blijdschap in het leven. De Heer zegt dat Zijn blijdschap in ons komt en onze blijdschap volkomen wordt (v.11). God wil ons in die vreugde leiden. Verblijdt u in de Here te allen tijde! (Fp 4:4). Zelfs op moeilijke momenten mag Zijn vreugde ons deel zijn. We verheugen ons niet in de moeilijkheden maar in Hem, in wie wij ons, juist in moeilijke tijden, geliefd en geborgen weten. Hij is de bron van vreugde. Dat is onze kracht in tijden van beproeving. De vreugde in de Here, die is onze toevlucht (Neh 8:10).

Een andere zegening die we kunnen noemen is dat de Heer ons Zijn vrienden noemt en alles wat Hij van de Vader heeft gehoord ons bekend wil maken (v.15). Hij wil ons Zijn plannen onthullen. Wat is een vriend? Iemand die je goed kent en die ook zijn hart met je deelt. Abraham was een vriend van God. 'En de Here dacht: Zou Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen?' (Gen 18:17). Een ander voorbeeld is Nehemia. De Joden in Jeruzalem zagen de puinhopen maar deden niets. Nehemia was verontrust en zocht God. God gaf Zijn gedachten in zijn hart. Nehemia had een last voor Gods zaak en God gaf Hem een taak (Neh 2:12). De Heer onthult ons de gedachten van de Vader. Wat kan de Heer aan mij kwijt? Wat is mijn last voor Gods zaak? Verlang ik ernaar een kanaal en instrument van Zijn plannen te zijn?

Wat een voorrecht is het om in verbondenheid met de Heer te leven!

'Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden (Heb 13:15).